

SEGON CAS QUE UN JOVE CASTELLARENC ES VEU OBLIGAT A MARXAR DEL POBLE PER AGRESSIONS I AMENACES PER PART DE GRUPS FEIXISTES. L'AJUNTAMENT HA ESTAT INCAPAÇ DE GARANTIR LA SEVA SEGURETAT.

Ahir diumenge, dia 23 d'abril, el Norman, un adolescent colombià de 15 anys que residia a Castellar des de fa 16 mesos, va agafar l'avió de tornada cap al seu país d'origen perquè l'ajuntament ha estat incapaç de garantir la seva seguretat. El darrer incident, ocorregut amb el Norman el passat 13 de març, és la culminació d'un llarg conjunt d'agressions i amenaces en què, tot i les diverses denúncies a la policia local i guàrdia civil, l'administració local no ha estat capaç d'intervenir en el moment oportú i d'actuar convenientment per aturar el conflicte i evitar la marxa del jove al seu país.

Els fets:

1. Denúncia data 12/08/2005 (presentada pel Norman a la comandància de la Guàrdia Civil de Castellar del Vallès).

“Que desde unos 8 meses aproximadamente que me vine a Castellar del Vallés a vivir con mis padres, y desde entonces llevo recibiendo insultos y amenazas haciéndome la vida imposible por parte de varios chicos del pueblo” (a la denúncia consten noms i cognoms de diversos agressors).

2. Denúncia data 24/09/2005 (presentada pel Norman a la policia local)

“Que me encontraba en clase el día de los hechos y... (fa referència a un altre alumne del centre)... se encontraba en el exterior de la clase, en los pasillos, que este chico se dirigía hacia mi persona haciendo gestos que me ofendían como levantar la mano realizando el símbolo hitleriano; que yo le hacía gestos con la mano intentando que dejara de hacer esos gestos, hasta que el profesor me llamó la atención. (...). Que una vez acabé la clase yo me encontraba en el pasillo y (...) volvió a realizarme gestos ofensivos hacia mi persona (aleshores el Norman explica la baralla) (...) intervinieron unos profesores y nos llevaron hasta dirección para explicar los hechos. (...) el pasado mes de agosto, tuve unos problemas (...) que constan en una denuncia en la Guardia Civil de Castellar del Vallés y que desde entonces soy motivo de burlas y amenazas (...) por lo que cansado de esta actitud, el día de los hechos, actué de esta forma” (explicant així el sentit de la baralla).

3. Diligencia de “segunda manifestación” 28/09/05

“Todos los días (...) me están acosando, insultándome y amenazándome por el interior del instituto e incluso por la calle para que yo reaccione de forma violenta hacia ellos, pero no quiero tener ningún tipo de problemas más con estas personas (...) este joven (fa referència al nom d'un jove esmentat en anteriors denúncies), el cual en el mes de enero este chico me ha agredido en la calle Av. Sant Esteve, sin tener ninguna relación alguna, yo hacía pocos días que había llegado de Colombia. Este me agarró el brazo y me dijo lo siguiente: que supiera que (es refereix a un agressor esmentat anteriorment) (...) me iba a dar una paliza el día menos esperado, y que fuese con mucho cuidado por la calle y el instituto. Que debido a sus amenazas yo he seguido mi camino si reaccionar a sus provocaciones.”

4. En aquests moments van arribar indicis del cas a la Plataforma Ciutadana Castellar contra el Feixisme i vam començar a investigar els fets, tot parlant amb el mateix Norman, que mostrà amb molt interès d'explicar-ho i de fer entendre la situació d'angoixa que estava vivint. Aleshores des de la Plataforma convocàrem una reunió urgent amb l'ajuntament (en la qual assistí l'alcaldeessa i un tècnic). Tant l'alcaldeessa com el tècnic varen reconèixer que no tenien informació del cas malgrat les denúncies abans esmentades i es varen comprometre que l'endemà mateix iniciarien les actuacions a través de la policia local i Benestar Social. ¿Com és que la Plataforma va fer seguiment del cas i en canvi l'ajuntament encara no en sabia res? Com és que la informació no havia passat de la policia a l'ajuntament? Com és que havent-hi un contacte permanent entre l'institut i Benestar Social no s'havia actuat davant d'un cas d'aquesta gravetat? On són els protocols d'actuació?

5. Denúncia 10/12/2005 (realitzada pel Norman a la policia local)

“que en fecha 3 de diciembre de 2005 me dirigí caminando y solo (...) se encontraban cuatro jóvenes de edades comprendidas entre 14 y 17 años (...) uno de ellos (...) pantalón chándal color negro, camiseta con bandera española, me escupió impactando en mi zapato (...) comenzó a decirme que era un sudaca de mierda, “tia buena”, “qué asco” (...). Que seguidamente un tal (...) comienza a insultarme insultos tales como “maricón”, “ven si tienes huevos de acercarte hacia aquí”, haciendo (yo) caso omiso. (...) el otro joven vestía con sudadera negra con distintivo skin”.

“Que en fecha 4 de diciembre de 2005 (...) un joven de unos 16-17 años me provocaba en la pista de hielo para hacerme caer, motivo por el cual dejé de patinar, pues era claro que quería provocar altercado. (...) Decidí marchar del lugar (...) pero al salir del lugar se encontraban los jóvenes con los que tuve el incidente el sábado día 3 de diciembre insultándome de nuevo (...) “sudaca de mierda”, “danos tu medalla”, marchando con mis amigos del lugar”.

“Que en fecha de 6 de diciembre de 2005, (després que el mateix Norman respongués donant un cop de puny a un dels nois que l’insultaven i parlant amb un dels agressors), (...) me preguntó el motivo de mi agresión contestándole que estaba cansado de aguantar insultos y provocaciones, a lo que me contesta que “NOSOTROS SOMOS MUY MALOS, TE PODEMOS DEJAR INVÁLIDO O INCLUSO MATAR, LA VIDA SON CUATRO DÍAS Y POR LO QUE HICISTE TE PUEDEN VENIR MÁS, QUE ANDARA CON MUCHO CUIDADO”. Que al marchar del lugar informé del hecho a la policia local.”

“Que el miércoles 7 de diciembre informé a mi tutor con lo sucedido (...) y haciendo acto de presencia efectivos de la policia local ya que en la salida del instituto se habían personado varios jóvenes conduciendo una furgoneta Nissan Vanette y un turismo Audi A-6 (...) reuniéndose con los jóvenes del grupo con los cuales había tenido el incidente.

“Que en fecha de 9 de diciembre decidí no ir a clase pues tenia miedo, esta situación es INAGUANTABLE, (...) sobre las 21 horas me ha llamado a casa (...) el qual me informaba que hoy andaban preguntando por mi, y que supiera que el próximo lunes día 12 de diciembre cuando salga del instituto (...) me DARÍAN UNA PALIZA.”

“Que todo el acoso al cual estoy sometido fue a raíz de un incidente que tuve en el instituto (...) motivado por insultos por mi condición de SUDAMERICANO, MI MADRE ESTÁ MUY ASUSTADA Y YO NO AGUANTO MÁS”.

6. Cap al mes de gener, des de la Plataforma es torna a parlar amb el Norman per veure com està la situació. El Norman contesta que exactament igual, que segueix rebent insults i agressions, però que ha desistit de fer més denúncies ja que no tan sols no tenen cap efecte positiu sinó que té la percepció que agreugen la situació d’assetjament.

7. El 28 de febrer de 2006, el Norman, davant la Secció de Menors de la Fiscalia del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, en relació amb una de les amenaces sobre les quals havia presentat denúncia, decideix retirar-la davant la disculpa dels agressors i creient en la seva bona voluntat.

8. El 13 de març de 2006, abans de sortir de l’institut (17.15 h), el Norman és avisat per amics que un dels agressors de les situacions anteriors era a fora esperant-lo per parlar amb ell. Ell no volia parlar-hi i va marxar cap a casa amb dos amics. Quan creuava el parc Espai Tolrà, l’agressor, acompanyat d’un grup, el perseguia i el provocava, dient-li *“vamos a hechar una peleilla o no tienes huevos”*. El Norman no va fer cas de la provocació i posteriorment va rebre una traveta que el va fer caure a terra de genolls. Un jove l’agafà pel pit del jersei i altres li van començar a donar puntades de peu als turmells i als peus. El Norman s’aixecà i continuà caminant, però novament va ser perseguit per una vintena de nois i noies, que el van acorrallar. L’agressor agafà el Norman pel coll i el Norman va veure com un altre jove treia una navalla.

Segons les declaracions del Norman a la policia local: *“Ante las dos acciones descritas anteriormente, saqué de mi bolsillo una navaja con la intención de mostrar a (...) de que llevaba la navaja con la intención de que no me agrediera, no me asfixiara y en ningún momento con la intención de agredirle.”.*

En aquests moments el Norman va fer un tall a la mà de l’agressor, que va necessitar quatre punts de sutura.

Segons continuen les declaracions del Norman: *“Que al dejarme (...) marché corriendo hasta el establecimiento donde trabaja mi madre siendo perseguido por chicos y chicas”.*

Segons les mateixes declaracions, el Norman manifesta que va rebre insults com “*SUDACA DE MIERDA, NEGRO, EMIGRANTE, VETE A TU PAÍS, HIJO DE PUTA*”, i també “*no quiero ir al instituto, no quiero salir de casa, tengo miedo de salir a la calle*”.

9. Davant la darrera agressió l'ajuntament es veu obligat a trobar una solució d'urgència per protegir el Norman. Tot i reconèixer que encara que va treure una navalla, en realitat era la víctima de l'agressió, l'ajuntament no va ser capaç de generar una protecció directa i va decidir, de forma absolutament inexplicable, tancar-lo en un centre de la Direcció General d'Atenció a la Infància. No s'explica l'ingrés del Norman en un centre on la majoria dels interns ho són per una situació de desemparament quan el noi només ha estat una víctima sistemàtica i continuada d'agressions racistes i xenòfobes vinculades a grups d'ideologia neonazi que els han donat cobertura. Aquests grups des de fa anys estan agredint de forma impune una gran part de la població de Castellar sense que les autoritats municipals hagin ni tan sols informat la ciutadania. Des del dia 16 de març ha estat més d'un mes tancat en un centre on, a més ha patir psicològicament l'allunyament de la seva família (només ha pogut veure la seva mare en dies i hores concrets amb permís especial, i ha tingut retallat extraordinàriament el dret a rebre visites externes de les persones que, com els membres de la Plataforma, ens hem interessat per visitar-lo). En definitiva, no ha tingut una situació gaire especial respecte a la resta d'intern durant el seu llarguíssim internament. S'ha donat fins i tot el cas que, durant els primers dies, la mare va rebre l'amenaça de perdre la pàtria potestat del seu fill.

10. Considerem que l'única forma d'aconseguir que Norman pogués quedar-se a Castellar, era que l'ajuntament hagués fet un comunicat a la ciutadania, amplament difós, en el que quedés palesa la seva situació de víctima constant d'agressions, fins i tot en el darrer incident, malgrat reconèixer com a inadequat haver tret una navalla. Això hagués permès preparar el camí pel que havia d'haver estat prioritari: el retorn de Norman a Castellar i a l'institut. El cas es que l'ajuntament amb el seu silenci s'ha permès que la situació quedés dins dels rumors mantenint els dubtes sobre el que realment va passar.

Per la seva banda, l'institut ha estat incapaç de comunicar a la comunitat educativa la seva opinió sobre el cas, amb la qual cosa ha obviat la seva obligació ètica i professional d'informar. En un breu comunicat a pares i mares del centre només “expressa la seva preocupació per una sèrie de fets esdevinguts darrerament que han afectat alguns alumnes del centre (...) És per això que ens adrecem a vosaltres per demanar la vostra col·laboració tractant aquest tema amb els vostres fills”, sense donar explicació als pares del que havia succeït, ni desmentir de cap manera els rumors sobre el cas, ni donar cap explicació de què és el que els pares i mares havien de parlar amb els seus fills, la qual cosa va donar pas encara més a rumors. Pel que respecte a les classes, moltes mares i pares i el mateix alumnat s'han sorprès que ni tan sols a les tutories s'hagi parlat del tema ni s'hagi aprofitat com una extraordinària oportunitat educativa per tractar un problema tan greu i que afecta directament des de fa anys l'alumnat i tota la població de Castellar.

11. Mentrestant les gestions de l'ajuntament ha estat més en la línia de trobar alguna sortida per la via que la família marxi a viure a una altra localitat que no pas per la via de garantir la seva seguretat i aconseguir que no sigui aquesta, com finalment ha estat, la segona vegada que un ciutadà hagi de marxar de Castellar. L'única opció oferta ha estat una vivenda de lloguer lliure a la veïna ciutat de Sabadell, sense garanties de seguretat personal tenint en compte la proximitat i la relació estreta entre la població skin de Castellar i la de Sabadell. La mare ha hagut d'optar per l'única opció que ella no volia, que és la de separar-se de nou del seu fill i enviar-lo de nou a Colòmbia. Una solució molt poc vàlida ja que no sabem quines mesures farà servir l'ajuntament per garantir la seguretat de la família ni perquè, si posa en marxa mesures adequades en aquest sentit, no ho podia fer també incloent-hi el Norman. És evident la situació d'indefensió en què ens trobem tota la ciutadania i en què ens poder trobar qualsevol de nosaltres.

12. Afortunadament, i malgrat que un jutge recentment ha deixat novament en llibertat un conegut agressor de Castellar amb molts casos pendents, la fiscal que porta el cas del Norman, ha entès perfectament la situació i ha transformat l'acusador en acusat i l'acusat en acusador, i ha facilitat, prèvia declaració del implicats, la marxa a Colòmbia, ja que en cas contrari no hauria estat possible la seva sortida del centre de menors, que era la prioritat màxima de la mare veient l'extrem patiment i l'extrema angoixa que la situació estava provocant en el seu fill.

13. En aquest sentit, recolzem les recents queixes de l'ajuntament respecte a la situació judicial, però això no exculpa de cap manera les seves responsabilitats directes i la seva manca d'actuació contundent durant el llarg

temps en què, com l'anterior relació dels fets indica, el Norman, de la mateixa manera que altres ciutadans i ciutadanes de Castellar, estem patint des de fa anys per part del mateix grup amb clares vinculacions a moviments skin neonazis i neofeixistes.

14. És evident que l'única solució que no podia ser vàlida en el cas és la que en aquests moments s'ha produït, ja que això no fa més que fer evident la manca de seguretat en què ens trobem i la manca de recolzament en cas de ser víctima d'una més de les continuades agressions feixistes. D'aquesta manera només estem obrint la porta de Castellar a l'entrada de noves agressions i a la sortida de la ciutadania responsable.

15. Afegim unes línies informatives sobre el cas anterior d'un altre ciutadà adolescent que amb la seva família va haver de marxar de Castellar:

4-06-04

IES Castellar. El dia abans moria en accident de moto un noi de l'institut proper a skins per vincles d'amistat. Un bon nombre d'alumnes expressen els seus sentiments de pena davant del fet. Davant la no participació en el dol per part d'un alumne (el qual havia estat agredit uns mesos abans per skins), aquest és víctima d'una espiral d'odi dirigit envers ell. Skins aliens a l'institut agredeixen el noi dins del recinte just després d'uns minuts de silenci per la víctima. Va haver-hi d'intervenir el professorat per separar-los. Un centenar de persones (entre alumnes, skins i d'altres) esperen fora de l'institut que surti el noi per, segons ells, "matar-lo". El noi i la seva mare queden retinguts durant unes hores dins l'institut mentre la policia local procura desconcentrar la gent. Finalment, quan poden sortir, un cotxe amb nazis se'ls encara i els amenaça de mort. En la resta de curs escolar, el noi no torna a l'institut. Amb prou feines surt de casa. Tant ell com la família pateixen contínues amenaces de mort i tenen grups de skins fent guàrdia davant de casa seva. Han de canviar de domicili secretament i demanar protecció policial i assessorament psicològic. Finalment un mes després la família, davant la situació de por i desprotecció, decideix marxar del poble definitivament. Aquest cas ha quedat en absolut oblit per part d'ajuntament i l'institut, segons ens ha manifestat la família en repetides ocasions.

Plataforma Ciudadana Castellar contra el Feixisme

Nota: el dia 6 d'abril varen aparèixer unes pintades a l'institut, una dins el pati i l'altra a la façana on posava: "PUTO COLOMBIANO CORRE" i "STOP IMMIGRACIÓN" (fotos penjades al web de la Plataforma: www.pcccf.tk)